

som Vejledning ved Fastsættelsen af Skibes Salgsværdi paa Sluttidspunktet, og den Virkning, som en saadan Praksis vil faa for Beregningen af den afgiftspligtige Formuestigning for Skibe. Finansministeren har herunder udtalt, at i det Omfang, hvori de paa-gældende Takster bliver bestemmende for Ansættelsen af Skibes Værdi paa Sluttidspunktet, vil det, naar Skibet ved Opgørelsen af den skattepligtige Formue paa Basistidspunktet er medregnet efter en paa et andet Grundlag foretagen Værdiansættelse, med Hjælp i Lovforslagets § 42, Stk. 1, kunne tillades, at denne ændres saaledes, at den baseres paa de af Krigsforsikringen foretagne Vurderinger paa Tidspunktet for Krigens Udbrud.

Udvalget har ogsaa med Finansministeren forhandlet om Bestemmelsen i Lovforslagets § 37, Stk. 1, om Ydelsen af Henstands- og Afdragsordninger, herunder særlig, hvilken Rente der skal ydes i disse Tilfælde, samt hvorvidt Aktier kan modtages som Sikkerhed for Henstandsbeløbet til en højere Kurs end Pari. Finansministeren har i denne Forbindelse gjort gældende, at Renten ikke paa Forhaand kan fikseres, men at den dog skønnes at burde sættes saa højt, at der bliver et passende Incitament for Restanten til enten at udnytte rimelige Laanemuligheder eller inden for et rimeligt Tidsrum at afvikle Henstands- eller Afdragsordningen, samt at deponerede Aktier maa kunne tjene som Sikkerhed for et Beløb svarende til den Kursværdi, som Aktierne indgaar med i Slutformuen (den laaneplichtige Formue).

Udvalget har med Ministeren drøftet en lang Række Spørgsmaal om Transfereringen af Ydelserne fra Skatteyderne til Statskassen — i særlig Grad Spørgsmaalet om Bestemmelserne om Indkomstskattepligt ved Salg af Aktier, Pengebindingen, Udbyttebegrænsningen og de forskellige Indskrænkninger i Omsætningen af fast Ejendom.

Finansministeren har derhos over for Udvalget udtalt, at Bestemmelsen i § 43, Stk. 1, om Finansministerens Beføjelse til

under visse Omstændigheder at lempe Formuestigningsafgiften for Banker, kun tænkes bragt til Anvendelse, naar det efter Indrømmelsen af en foreløbig Henstandsordning maatte vise sig, at vedkommende Bank, selv om dens Indlaansmasse gaar ned som Følge af den ved Loven tilsigtede Pengeopsugning, fremdeles ikke opfylder de i Bankloven med senere Tilføjelser foreskrevne Betingelser vedrørende Forholdet mellem Bankens Egenkapital og samlede Gælds- og Garantiforpligtelser. Det har i denne Forbindelse været diskuteret, hvorvidt det med Henblik paa Virkningerne af de i Loven omhandlede Foranstaltninger maatte være ønskeligt at lempe de i Lov Nr. 343 af 8. Juli 1943, jfr. Lovanordning Nr. 96 af 9. Marts 1945 indeholdte Bestemmelser om Forholdet mellem Kassebeholdning og Indskuds- eller Indlaansmassen, men man har ikke ment i Øjeblikket at kunne tage Stilling til dette Spørgsmaal. Finansministeren har udtalt, at han vil tage Spørgsmaalet op til Overvejelse i Løbet af det kommende Efteraar.

Om Bestemmelsen i § 43, Stk. 2, angaaende eventuel Lempelse af Afgiftspligten for Livsforsikringsselskaber har Finansministeren over for Udvalget udtalt, at denne Bestemmelse ogsaa tager Sigte paa Tilfælde, hvor en Forhøjelse af et Selskabs Præmiereserver under Hensyn til det synkende Renteniveau maatte forekomme paa krævet.

Endvidere har Finansministeren over for Udvalget bekræftet sin ved Lovforslagets Frem sættelse afgivne Udtalelse om, at det ikke er Regeringens Hensigt at fremsætte Forslag om en Forlængelse af de i den midlertidige Skattelovgivning indeholdte Regler om Indkomstskattepligt for Avance ved Salg af Aktier købt som Anlægspapirer.

Endelig har det med Henblik paa de Vanskeligheder, som det ikke mindst under Hensyn til de gældende Udbyttebegrænsningsregler vil kunne berede Indehavere af større Aktieposter med en betydelig Kursstigning at udrede Stigningsafgiften, været diskuteret i Udvalget, om det muligvis til sin Tid maatte være nødvendigt at